

LLENTRISCA EDICIONS

ILLES D'ART 7

LLENTRISCA EDICIONS

Casa d'Artistes · Es FAR Cultural

AURORA BAUZÀ I PERE JOU
AVESTRUCES

JÈSSICA FERRER ESCANDELL

JOAN BENNÀSSAR

LLETRISCA EDICIONS

Il·les d'Art

Residències d'investigació i creació artística

Casa d'Artistes - Es FAR Cultural

Comissariat

Cristian P. Coll

Marina E.G.

Coordinació de la publicació

Cristian P. Coll

Disseny i maquetació

Es FAR Cultural

Textos de la publicació

Els artistes

Es FAR Cultural

Fotografies

Els artistes

Es FAR Cultural

Casal Solleric

Portada

Cristian P. Coll

Ajudant de Maquetació

Júlia Sales

Correcció lingüística

SAL- Consell Insular de Menorca

LLENTRISCA EDICIONS

DL: ME - 1/19/2023

Primera edició, març 2023.

50 unitats.

Alguns drets reservats.

Alguns continguts estan subjectes a llicència de reconeixement (no comercial) sense obra derivada de Creative Commons 3.0.

Amb el suport de:

Agrair la feina i implicació dels i les artistes que han participat a Illes d'Art i a les persones que han col·laborat en els seus processos d'investigació, creació i producció d'obra.

Des del 2015 Illes d'Art ha comptat amb el suport del Govern de les Illes Balears, Diada de les Illes Balears, Ajuntament de Palma, Palma Cultura, Casal Solleric, Institut d'Estudis Baleàrics, TalentIB, Consell Insular de Menorca, Menorca Talaiòtica, Ajuntament des Mercadal, Ajuntament de Maó, Consell Insular de Formentera, Consell Insular d'Eivissa i Fundació Baleària.

LLENTRISCA EDICIONS

LLETRISCA EDICIONS

Fotograma del vídeo *Cabezas parlantes* de Joan Bennàssar.

Es FAR Cultural és una associació sense ànim de lucre que va nèixer el 2013 a Menorca, amb la vocació de dinamitzar social i culturalment l'illa tot promovent l'associacionisme i fomentant l'intercanvi de valors a través de la recuperació d'espais per a la reflexió i la crítica.

La seva feina, atrevessada per la combinació de l'activisme i la professionalització del sector cultural, s'articula a través dels eixos F.A.R, els quals fan referència a les línies de treball en Formació, en Arts i en Recerca. Aquests s'activen mitjançant la realització de projectes diversos entre els quals Illes d'Art n'és un clar exemple, així com la Casa d'Artistes, la qual és l'espai de creació que ha acollit la gran majoria dels i les artistes que han format part d'Illes d'Art.

LLETRISCA EDICIONS

Les residències artístiques Illes d'Art continuen més vives que mai i segueixen fent camí gràcies a l'esforç d'Es FAR Cultural. Després de publicar el catàleg Illes d'Art 2015-2021 (2022, Es FAR Cultural), el qual documenta les sis primeres edicions del projecte, es presenta aquesta humil edició amb la finalitat de seguir construint un arxiu en paper que deixi empremta del treball realitzat per autors i autores d'arreu de les Illes Balears.

En aquest sentit, relatem la mostra Illes d'Art 7 i donem a conèixer els artistes Joan Bennàssar (Mallorca), col·lectiu Avestruces (Menorca), Jèssica Ferrer Escandell (Eivissa) i Aurora Bauzà i Pere Jou (Mallorca), així com els treballs que presentaren a la 7a edició.

ILLES D'ART 7

Mostra de projectes artístics d'arreu de les Illes Balears
Casal Solleric (Palma), 26 i 27 de febrer de 2022.

El 26 i 27 de febrer de 2022 es va celebrar la 7a edició d'Illes d'Art, la mostra de projectes artístics de les Balears organitzada per Es FAR Cultural i que se celebra cada any, des de 2015, al Casal Solleric de Palma en el marc de la Diada de les Illes Balears.

La mostra es va encetar amb la presentació del catàleg Illes d'Art 2015-2021, una publicació editada per Es FAR Cultural que sorgí del desig i necessitat de deixar constància del treball fet per la mateixa associació en l'àmbit de la cultura i la creació contemporània a les Illes i, en especial, a Menorca. El catàleg documenta els treballs dels trenta-un artistes nadius o residents a Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera que van participar a les residències Illes d'Art, a les exposicions i mostres arreu de les Balears entre el 2015 i el 2021.

A continuació, Joan Bennàssar (Mallorca) projectà i presentà dues peces audiovisuals, *Mel boja* (2018) i *Cabezas parlantes* (2020), i finalitzà amb la presentació de l'edició *Mel boja* (Ajuntament de Barcelona, Premi Miquel Casablanques de publicació, 2019), un quadern de rodatge que recull el procés de creació dels dos projectes filmics anteriors. Amb la presència de l'artista vàrem poder parlar d'arquitectura utòpica, biologia i comunitat.

Al capvespre, el col·lectiu Avestruces (Menorca) va presentar el concert quadrifònic amb projecció de visuals titulat *Huida constante de la cabeza en el sonido* (2021-22). Óliver Vinent i Luz Achával (Menorca) ens oferiren una superposició de capes sonores i visuals combinades amb l'electrònica duta al so noise grotesc a través de la improvisació caòtica de crits, panteixos i gemecs que portaren el públic a

una explosió de sensacions inquietants, des de la perplexitat fins a l'ansietat.

La jornada del diumenge va estar protagonitzada per la performance. La jornada va començar amb *Cultura eivissenca* (2022), de Jèssica Vinent Escandell (Eivissa), una acció de 30 minuts en la qual l'artista separà el gra d'ordi bo al ritme de la música electrònica tot remetent a les tensions presents entre la feina al camp i la festa a l'Eivissa d'estiu. El diàleg posterior entre l'artista i el públic portà a reflexionar sobre la identitat territorial, la pèrdua de la cultura pròpia i la coexistència amb una diversitat global. Finalment, vam tancar el programa d'Illes d'Art amb el concert performance *I am (t)here*, d'Aurora Bauzà i Pere Jou (Mallorca), una peça que encarna un cos atrapat entre dues dinàmiques, la veu i el moviment, que evolucionen en direccions oposades i creen un cos en tensió, un subjecte en conflicte amb la seva identitat.

LLENTRISCA EDICIONS

Aurora Bauzà i Pere Jou en l'acció de *I am (t)here*.

Projecció dels projectes *Cabezas parlantes* i *Mel boja* de Joan Bennàssar.

ELLEN EDICIONS

CULTURA EIVISSENCA

LLETRISCA EDICIONS JÈSSICA
FERRER ESCANDELL

CULTURA EIVISSENCA

Si ens atenim a l'etimologia, la paraula cultura, cultivar comparteix arrel amb conreu, conrear. Com es materialitza aquest concepte a cada territori? Què és la cultura eivissenca? Com és conrear a l'illa? Quin és el procés de creació possible en aquest espai de coexistències impermeables? Probablement només és possible pel contrast, l'oposició aparentment pacífica d'allò que desentona, que es defineix per la negació de l'altre.

Aquesta performance s'emmarca en un context de reflexió sobre les particularitats de la insularitat eivissenca. Parteix de la constatació de les diverses identitats que ocupen aquest territori, i com en un espai tan petit es dona una disputa de poders tensionats que es resolen únicament amb la lògica neoliberal dels diners. El treball artístic concebut des d'una illa com Eivissa està plenament determinat per les característiques d'aquest indret, un lloc que es ven com a idil·li que té un preu i que nega les subjectivitats que l'habiten: els que han vingut a viure-hi i la treballen, els que han nascut aquí, els que la història s'encarrega d'invisibilitzar, els que són l'engranatge que alimenta el capital d'uns altres, els que no són bells, ni joves, ni moderns, els que no fan art ni artesanía, els que llauren el camp i els que netegen les cases, els que no es poden permetre el luxe de ser rebels ni salvatges, els que no surten a la publicitat, els subalterns, els oprimits, els ningú.

És per això que a *Cultura eivissenca* es presenta el contrast, l'oposició, la falsa convivència entre dos mons distants però encara presents al territori eivissenc. I també es posa de manifest la possible tendència a la desaparició d'alguns d'aquests mons en benefici dels que resulten econòmicament més rendibles.

JÈSSICA FERRER ESCANDELL

Nascuda a Eivissa, descendent d'incomptables generacions pageses, fa del lligam amb el territori un disparador d'una obra multidisciplinària. A través de la poesia, la performance, l'educació i l'agricultura reflexiona sobre la creació i la destrucció dels espais, cultures, identitats i subjectivitats.

El seu procés de formació passa per tres ciutats, dos continents i un retorn a l'illa. Estudia Filologia Catalana a la Universitat de Barcelona, és professora de llengua i cultura catalanes a la Universitat de São Paulo i al Brasil forma part de diversos col·lectius de dansa i performance amb els quals desenvolupa accions als carrers de la ciutat, d'entre els quals destaca el Núcleo Experimental de Butô.

Des que torna a ser a Eivissa, ha participat al Festival de Performance Territori l'any 2021, a Illes d'Art 2022, ha publicat el llibre *Som aquí*, guanyador del VII Premi de Poesia-Francesc Garriga, ha cocreat el projecte de poesia i sonoritats *Ses Honorables Virtuts Il·lògiques*, ha continuat fent classes, ha tornat a aplegar garroves i ha començat a sembrar algunes verdures.

Jèssica Ferrer Escandell en l'acció de *Cultura Eivissenca*.

LLETRISCA EDICIONS

LLETRISCA EDICIONS

Avestruces presentant el seu projecte *Huida constante de la cabeza en el sonido*.

Postal de l'activitat (dues cares)

LLETRISCA EDICIONS

***HUIDA CONSTANTE
DE LA CABEZA
EN EL SONIDO***

LLENTRISCA EDICIONS AVESTRUCCES

HUIDA CONSTANTE DE LA CABEZA EN EL SONIDO

Aquest projecte pren la forma de concert quadrifònic amb veu i electrònica en directe basat en la improvisació i performance, i és plantejat com un viatge d'experimentació i recerca artística i sonora: una ocasió de deixar que el so i la imatge ens duguin. Utilitzen diferents recursos electrònics i la modulació grotesca de la veu, combinat amb paisatges sonors d'arreu de Menorca, per construir una nebulosa de so constant, esquixada de crits, panteixos i gemecs. A la vegada, gravacions visuals d'insectes de l'illa són manipulades fins a l'extrem per crear atmosferes angoixants i ambients inquietants on van apareixent petites constel·lacions audiovisuals que ens porten per llimbs d'existència. Un viatge intern d'estímul sonor i visual en què mitjançant la improvisació s'incorpora el caos i el fet imprevisible a l'obra.

LLENTRISCA EDICIONS

Avestruces presentant el seu projecte *Huida constante de la cabeza en el sonido*.

AVESTRUCES

Luz Achával (1991); Óliver Vinent (1992). comença el seu viatge el 2018. Amb les eines de l'art sonor i digital componen un imaginari que toca l'estètica noise, el paisatge sonor, el mem i el gif, la psicodèlia i l'electroacústica. Entre els seus temes es troben l'error, la desconstrucció d'imatges i conceptes, l'ambigüitat de la paraula i la crisi climàtica com a realitat definitòria del segle XXI. Un dels pilars del seu projecte artístic és l'imperiós desig de relacionar-se amb la natura. Davant la certesa de la destrucció i alteració permanent d'ecosistemes, espècies i éssers diversos, cerquen la manera de poder existir amb la consciència d'aquesta realitat insuportable. Acceptar la realitat present i futura del planeta implica prendre un posicionament. S'ofereix l'opció de recórrer l'existència des de la curiositat i l'histrionisme. Es proposa, sempre des de la innocència i la tendresa, observar un món en decadència. D'una manera tragicòmica, el duo planteja una escena on ningú sap ballar, però tothom hi està obligat. Així doncs, cal ballar.

LLENTRISCA EDICIONS

www.avestruceslas.bandcamp.com

Fotograma del vídeo *Mel boja* de Joan Bennàssar.

CABEZAS PARLANTES

—

MEL BOJA

LLETRISCA EDICIONS JOAN
BENNÀSSAR

CABEZAS PARLANTES I MEL BOJA

Primera presentació pública a Mallorca de la publicació *Mel boja* (Ajuntament de Barcelona, Premi Miquel Casablanca de publicació 2019) i presentació i projecció dels vídeos *Mel boja* (2018) i *Cabezas parlantes* (2020). La publicació es descriu com un diari de rodatge o quadern fílmic que explica la producció al voltant de l'elaboració dels dos treballs videogràfics.

LLENTRISCA EDICIONS

Instal·lació dels projectes *Cabezas parlantes* i *Mel boja*.

JOAN BENNÀSSAR

Nascut a Palma el 1991. Ha cursat estudis de Grau en Belles Arts a la Universitat de Barcelona, el programa d'estudis independent SOMA Mèxic i residències a Taipei Artist Village (Taiwan) i Hangar (Barcelona). Actualment viu i treballa entre Ciutat de Mèxic i Barcelona. Recentment ha rebut la beca de la Sala d'Art Jove en les modalitats de Creació i investigació en col·laboració amb el MACBA 2014, la beca Can Felipa d'arts visuals 2015, la beca a la creació Guasch Coranty 2015, la beca de producció Injuve 2016 i la beca a la producció videogràfica DKV / Museu Es Baluard 2016.

Ha presentat el seu treball a centres, fires i galeries com Es Baluard Museu d'Art Contemporani de Palma (*The sun is gone but we still have the view*, 2016); Arts Santa Mònica, Barcelona (*Segueixi els rastres com si fos miop*, 2016); Can Felipa, Barcelona (*El gran tour*, 2016); Tecla Sala, Hospitalet (*Lliçó de Diògenes*, 2016); LOOP Festival (Barcelona, 2015); Contemporary Istanbul (Turkey, 2015); Johannesburg Art Fair (Sud-àfrica, 2015); Fabra i Coats Centre d'Art Contemporani, Barcelona (*After landscape ciutats copiades*, 2015) i (*Futurs abandonats, demà ja era la qüestió*, 2014); MAC Mataró (*Zona intrusa 8*, 2015); Auditori MACBA, Barcelona (*Futur memories*, 2014); MUU Gallery Hèlsinki (*Tabula rasa*, 2014); Hilvaria Studios, Tilburg, Holanda (*Tabula rasa*, 2014); Galerie RDV Nantes, França (*Paradis artificial*, 2014) o Halfhouse, Barcelona (*Collapsed house*, 2013).

Fotogrames del vídeo *Cabezas parlantes* de Joan Bennàssar.

CABEZAS PARLANTES

VÍDEO HDV CAM 8'43", INSTAL·LACIÓ, 2020

Cabezas parlantes és el títol d'un vídeo rodat a Veneçuela el 2020 i una exposició de Joan Bennàssar en col·laboració amb Juliana Paez. L'eix de l'exposició se centra en l'exploració de l'obra de l'arquitecte veneçolà Jorge Castillo i de les seves arquitectures modulars i futuristes cases Mara dels anys setanta. L'exposició es compon d'escultures, tèxtils, vídeos i sons que estableixen una relació entre les múltiples condicions d'aquests experiments arquitectònics de Castillo i un cúmul d'objectes escultòrics i audiovisuals que intenten repensar la forma i l'organització de la imaginació fixada al servei de pensar en possibles futurs. També es van dur a terme les activacions a l'espai públic de Radio Capitán durant el període de l'exposició.

LENTRISCA EDICIONS

Fotogrames del vídeo *Cabezas parlantes* de Joan Bennàssar.

fins que tenen el seu període de vacances i roten a altres camps de treball. Els conjunts estan formats per unitats habitacionals mínimes de manera senzilla a les caravanes o als contenidors de càrrega i són de construcció prefabricada. Molts estan fets amb materials plàstics per l'empresa Petroscot, principal proveïdor a Colòmbia d'equips per a extraccions petrolíferes, indústries químiques, obres civils i campaments temporals d'emergència. En una època de crisis vívida, aquesta empresa al seu torn rep diners de l'estat i d'Ecopetrol per finançar la seva recerca i innovació per a la construcció amb materials plàstics.

Contra temps

Durant la meua estada a Campo Rubiales, un dels oleoductes de la zona va ser dinamitat per grups organitzats en senyal de protesta, pràctica molt estesa freqüentment amb l'incendi de piscines de cru i les anomenades valtures il·lícites. Aquestes accions són criminalitzades per part de les empreses petrolíferes estatals, que insisteixen gairebé exclusivament en el dany ambiental que ocasionen a l'entorn i a les poblacions properes.

40

LLENTRISCA EDICIONS

Picó

En col·laboració d'aquell campament disposaven d'un hangar menjador i sala de reunions amb forma de mig cilindre construït amb planxes metàl·liques. Alí Cruz em va mostrar com amb altres companyes de treball, havien construït un senzill sistema de so per poder escoltar joropo i cançons d'obrigues a les hores de descans. El sistema de so tenia una aparença molt estranya: fet amb taulons reciclats de fusta i uns speakers veïts, de manera similar a com es fan els anomenats picó o sound systems a la costa del carib de Colòmbia, però sense les seves característiques formes i colors fluorescents tan característics. Malgrat aquesta senzilla aparença, per dins estava construït amb un laberint electrònic, dissenyat de manera que les ones de so que anaven cap endavant

41

MEL BOJA (MAD HONEY)
VIDEO HDV, INSTAL·LACIÓ, 2018

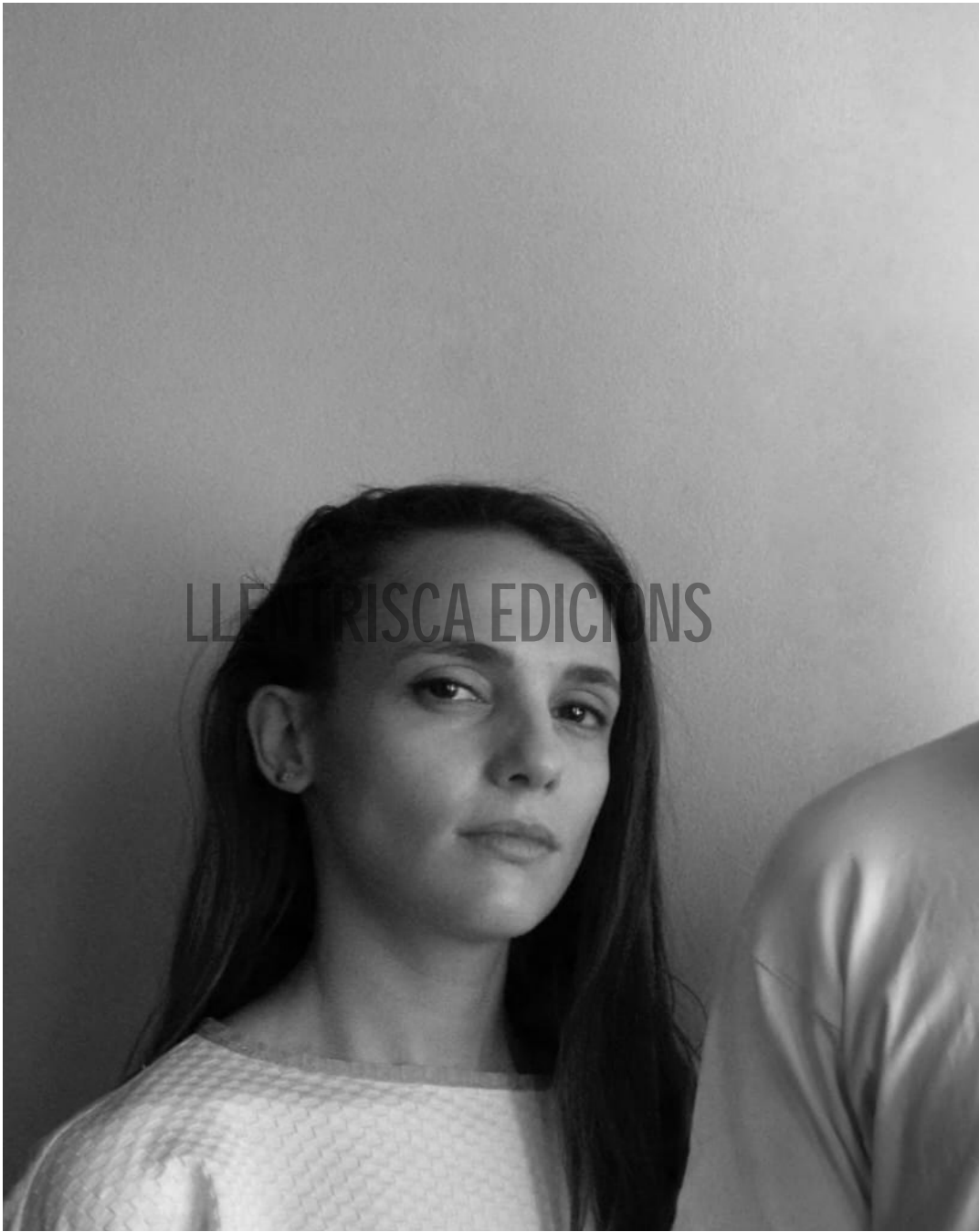
El projecte de pel·lícula *Mel boja* descriu les al·lucinacions d'alguns lladres d'abelles que han pres massa mel tòxica. Aquesta mel és verinosa a causa de l'alt contingut de productes químics emprats a l'agricultura a Mèxic. En les seves al·lucinacions es descriu la transformació calidoscòpica dels materials plàstics, que passen de les grans infraestructures arquitectòniques dels anys cinquanta a compostos fantasmagòrics i immaterials com els agroquímics d'avui en dia. Context de recerca: el treball forma part d'una investigació més àmplia en curs centrada en la història dels materials plàstics. En aquest estudi de cas, s'explora com les mateixes empreses que anteriorment invertien en materials per a grans infraestructures de plàstic d'inspiració arquitectònica en formes orgàniques com la casa *Aztecalita* de l'arquitecte mexicà Juan José Díaz Infante, molt visibles a la percepció de l'ull humà, després de la crisi del petroli de 1973 i l'abandonament de l'arquitectura del plàstic, aquestes mateixes empreses dediquen les seves inversions i investigacions a productes d'enginyeria agroquímica, que destrueixen el medi ambient i la font d'inspiració en la qual es van basar aquelles primeres arquitectures plàstiques, com les abelles.

Fotograma del video *Mel boja* de Joan Bennassar.

Fotografia: Aurora Bauzá i Pere Jou. Scenic Compositions (2020).

LLIBRERISCA EDICIONS

I AM (T)HERE

AURORA BAUZÀ

QUINTESCA EDICIONS

PERE JOU

I AM (T)HERE

I AM (T)HERE és una peça performativa de vint minuts que investiga la relació entre el cos i la veu, explorant noves formes d'interacció entre ambdós que s'allunyen de la tradició musical clàssica que imposa servitud al cos vers la veu. La peça encarna un cos atrapat entre dues dinàmiques, la veu i el moviment, que evolucionen en direccions oposades i creen un cos en tensió, un subjecte en conflicte amb la seva identitat.

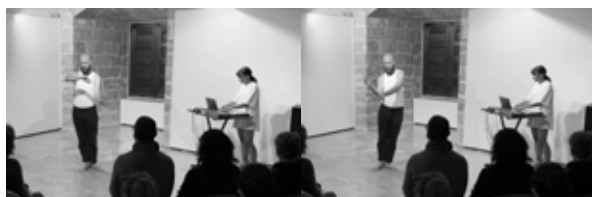
AURORA BAUZÀ I PERE JOU

Aurora Bauzà i Pere Jou són dos compositors que treballen amb el cos. L'objecte central de la seva recerca és la veu humana i la seva relació amb el cos i el moviment. Com a compositors treballen la música com a fenomen sonor, com a fenomen físic, visual, palpable, movable i transferible. Consideren el moviment i l'espai els agents centrals de les seves composicions. S'interessen pels processos de creació de significat, especialment pels que fan referència a la construcció de la identitat individual i col·lectiva. Son deutors d'artistes com Alessandro Sciarroni, Maud le Pladec o Sonia Gómez, amb els quals han fet feina com a compositors i intèrprets.

www.aurorabauzaperejou.com

Aurora Bauzà i Pere Jou en el col·loqui posterior a la performance.

Fotogrames de l'acció *I am (t)here* d'Aurora Bauzà i Pere Jou.

LLETRISCA EDICIONS

A dark, atmospheric photograph of a coastal landscape. In the foreground, there are several plants, including a prominent spiky plant in the center and some bare, tangled branches on the left. The background is dominated by a large, dark, shadowy figure that appears to be a person or a large animal, standing in the distance. The overall mood is mysterious and somber. The text "LLENTRISCA EDICIONS" is centered over the image.

LLENTRISCA EDICIONS

LLENTRISCA EDICIONS
illesdart.esfarcultural.net
esfarcultural.net
[@esfarcultural](https://www.instagram.com/esfarcultural)

LLENTRISCA EDICIONS

ILLES D'ART 7

Casa d'Artistes · Es FAR Cultural